មេរៀនទី ១១៨: ព្រះយេស៊ូវបង្រៀនពួកសិស្សឱ្យអធិស្ឋាន

ម៉ាថាយ ៦:៥-១៣

គោលបំណង៖ ពួកយើងអាចនិយាយទៅកាន់ព្រះបាន។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ម៉ាកុស ១១:២៤ *"ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានសូមចូរជឿថាបាន ហើយនោះនឹងបានមែន។"*

ការថ្វាយបង្គំសំរាប់គ្រូ៖ (សូមអាន ហើយអធិស្ឋានមុនពេលចាប់ផ្តើមបង្រៀន)

ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញពួកយើងពីរបៀបក្នុងការអធិស្ឋាន អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះទៅទៀតនោះគឺ ព្រះអង្គចង់បង្ហាញជាគម្រូឱ្យយើងបានទុកព្រះជាទីមួយ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើគឺសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដូច្នេះ វាជារឿងធម្មតាទេដែលសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ទ្រង់គឺផ្តោតទៅលើការសរសើរតម្កើង និងស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ។ សូមសញ្ជឹងគិតពីការអធិស្ឋានចុងក្រោយរបស់អ្នក ប្រហែលជាអ្នកបានអធិស្ឋានលឿនពេក ដូចជា "ព្រះអង្គអើយ សូមជួយឱ្យកូនមានលុយច្រើន" ឬ "ព្រះអង្គអើយសូមជួយឱ្យកូនអត់ធ្មត់ជាមួយមិត្តភក្តិកូនឱ្យបានច្រើនជាងនេះ"ជាដើម។ វាមិនមែនជារឿងខុសនោះទេ នៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានលឿនៗក្នុងការសុំជំនួយពីព្រះនោះ។ ប៉ុន្តែការអធិស្ឋានបែបលឿនៗដូច្នេះគឺ បានបង្ហាញឱ្យឃើញពីទស្សនៈដែលយើងមានចំពោះព្រះ។ សូមពិចារណាពីហេតុផលនៅពីក្រោយការអធិស្ឋានចុងក្រោយរបស់អ្នក។ តើអ្នកចង់រកប្រាក់បន្ថែម ឬមានការអត់ធ្មត់ជាមួយមិត្តភក្តិរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃអាចមើលឃើញព្រះយេស៊ូវកំពុងតែគង់នៅក្នុងអ្នកដែរឬទេ? សូមឈប់ហើយអធិស្ឋាន ឥឡូវនេះដើម្បីឲ្យព្រះគឺជាផ្នែកដ៏ចំបងនៃជីវិតរបស់អ្នកនិងការអធិស្ឋានរបស់អ្នកផងដែរ។

ចំរៀង៖ ១.ចូរសរសើរព្រះយេស៊ូវ ២.ទ្រង់ជួយឱ្យខ្ញុំសប្បាយ ៣.ត្រូវតែអធិស្ឋានរាល់ថ្ងៃ

១. អធិស្ឋាន *(សូមនាំកុមារអធិស្ឋានបើក)*

២. ចំរៀង *(រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)*

៣. ល្បែងកំសាន្ត «ហោរាដានីយ៉ែល»

១. ចែកកុមារជាពីរក្រុម ហើយនិយាយប្រាប់កាយវិការបីក្នុងការលេងល្បែងនេះ

ក. មន្ត្រីបាប៊ីឡូន (គិត)

ខ. ដានីញ៉ែល (អធិស្ឋាន)

គ. តោ (គ្រហឹម)

- ដានីញ៉ែល ឈ្នះតោ/ តោឈ្នះមន្ត្រីបាប៊ីឡូន/ មន្ត្រីបាប៊ីឡូនឈ្នះដានីញ៉ែល

២. រើសកុមារម្នាក់ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំក្រុម ហើយឲ្យពួកគេឈរជាជួរ ដោយបែរខ្នងដាក់គ្នា

៣. មេក្រុមត្រូវពិភាក្សាជាមួយកូនក្រុមរបស់ខ្លួនថា ពួកគេនឹងធ្វើកាយវិការមួយណា។ នៅពេលដែលគ្រូរាប់ ១ ២ ៣ ក្រុមទាំងពីរត្រូវបែរមុខមករកគ្នា នឹងបង្ហាញកាយវិការរបស់ពួកគេ។

៤. ប្រសិនបើក្រុមមួយធ្វើកាយវិការរបស់គោ ហើយក្រុមមួយទៀតធ្វើកាយវិការរបស់ដានីញ៉ែល (អធិស្ឋាន) នោះក្រុមដែលធ្វើកាយវិការដានីញ៉ែល(អធិស្ឋាន) នឹងឈ្នះល្បែងនេះ។

៥. បន្ទាប់ពីលេងល្បែងនេះចប់សូមពន្យល់កុមារថា ការអធិស្ឋានក៏អាចជួយឲ្យយើងយកឈ្នះលើគោបានដែរ។ នេះហើយគឺជាអំណាចនៃការអធិស្ឋាន។

៤. ការណែនាំមេរៀន

តើប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលមានប្អូនតូចៗខ្លះ? តើប្អូនៗប៉ុន្មាននាក់ធ្លាប់មើលថែប្អូនៗ? តើប្អូនប៉ុន្មានធ្លាប់បង្រៀនប្អូនឱ្យចេះនិយាយខ្លះ? តើប្អូនប៉ុន្មាននាក់ធ្លាប់បង្រៀនប្អូនឲ្យចេះសើច ចេះយំ ចេះច្រៀង ចេះសរសេរ ចេះថាតាម រាំតាម និយាយតាម បង្រៀនអោយចេះអង្គុយ ចេះដើរ ចេះញុំា។ តើប្អូនធ្លាប់បង្រៀនប្អូនៗតូចរបស់អ្នកឲ្យចេះអធិស្ឋានដែរឬទេ? តើប្អូនចេះអធិស្ឋានដែរឬទេ? មេរៀនរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ គឺព្រះយេស៊ូវនឹងបង្រៀនពួកយើងពីរបៀបអធិស្ឋាន។

៥. រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ព្រះគម្ពីរនៅថ្ងៃនេះគឺ និយាយអំពីព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនសិស្ស(សាវក)របស់ទ្រង់ឱ្យអធិស្ឋាន។ ការអធិស្ឋានគឺសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់។ នេះគឺជារៀបដែលយើងអាចនិយាយទៅកាន់ព្រះ ហើយព្រះអាចមានបន្ទូលមកកាន់យើងវិញ។ ព្រះអង្គគឺជាព្រះវរបិតារបស់យើង។ ទ្រង់ស្រឡាញ់ និងចង់ឮពីអ្វីដែលយើងនិយាយទៅកាន់ទ្រង់។ ព្រះអង្គចង់ឱ្យយើងចូលចំពោះទ្រង់ និងទូលសុំនូវអ្វីដែលយើងត្រូវការ ហើយទ្រង់បានសន្យាថានឹងប្រទានឱ្យ។ គ្មានអ្វីដែលយើងអាចធ្វើដើម្បីទទួលបានឬសមនឹងទទួលបានពីព្រះឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់សន្យានឹងប្រទានដល់យើងនូវអ្វីដែលយើងត្រូវការសម្រាប់ជីវិតរបស់យើង។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនសិស្សទ្រង់ជាដំបូងគេនោះគឺ ពួកគេមិនគួរអធិស្ឋានដើម្បីគ្រាន់តែបង្ហាញឱ្យមនុស្សឃើញនោះទេ។ ព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្រៀនផងដែរថា យើងមិនគួរព្យាយាមប្រើពាក្យដែលពិបាកយល់ ឬនិយាយពាក្យដដែលដើម្បីអធិស្ឋាននោះដែរ។ ពីព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបនូវអ្វីដែលយើងត្រូវការ មុនពេលដែលយើងទូលសូមទៅទ្រង់ទៅទៀត។

បន្ទាប់មកទ្រង់បានបង្រៀនពួកសិស្សពី "សេចក្តីអធិស្ឋានព្រះអម្ចាស់"។ សូមឱ្យយើងបានអាននូវផ្នែកទី១ នៃសេចក្តីអធិស្ឋានព្រះអម្ចាស់នៅក្នុង **ម៉ាថាយ ៦:៩-១០** "ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឲ្យព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ សូមឲ្យរាជ្យទ្រង់បានមកដល់ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសំរេចនៅផែនដីដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។"

ពួកយើងអាចមើលឃើញថា យើងត្រូវតែចាប់ផ្តើមនូវការអធិស្ឋានរបស់យើង ជាមួយនឹងការសរសើរតម្កើងព្រះនាមទ្រង់ និងទូលសូមឱ្យទៅតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ យើងត្រូវតែគិតពីអ្វីដែលព្រះអង្គចង់បានពីយើង ដើម្បីឱ្យយើងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់បាន។

បន្ទាប់ពីយើងបានស្វែងយល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះហើយ សូមឱ្យយើងបានអធិស្ឋានអំពីរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួនសេចក្តីត្រូវការប្រចាំថ្ងៃដូចជាអាហារ ការអត់ទោស និងជួយយើងឱ្យផុតពីការល្បួង។ សូមឱ្យយើងបានអាននូវផ្នែកទី២ នៅក្នុង **ម៉ាថាយ ៦:១១-១៣** "សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំបានអត់ទោស ដល់អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ សូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅកាន់សេចក្តីល្បួងឡើយ តែសូមប្រោសឲ្យយើងខ្ញុំរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ។"

សេចក្តីអធិស្ឋានព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញឱ្យយើងឃើញថា ការអធិស្ឋានគឺមិនមែនគ្រាន់តែទូលសូមទៅព្រះ ឱ្យទ្រង់ផ្តល់នូវអ្វីដែលយើងត្រូវការនោះទេ ប៉ុន្តែក៏បានរំលឹកឱ្យយើងចាំថាយើងពិតជាត្រូវការព្រះអង្គ។ បើគ្មានព្រះទេ យើងមិនអាចរត់ចេញពីការល្បួងនៃអំពើបាបបានដែរ។ យើងត្រូវការទ្រង់ដើម្បីជួយឱ្យយើងជ្រើសរើសនូវអ្វីដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ នេះគឺជាមូលហេតុដែលយើងត្រូវតែអធិស្ឋាន។

ព្រះចង់ឱ្យយើងចូលទៅចំពោះព្រះអង្គនៅពេលដែលយើងដួលចុះ។ យើងទូលទៅព្រះដោយប្រាប់ទ្រង់ពីអ្វីដែលយើងមិនហ៊ាននិយាយជាមួយនឹងមនុស្សផ្សេងទៀត។ ទ្រង់ចង់ឱ្យយើងទូលទ្រង់ពីរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ ដែលយើងកំពុងគិត ហើយមនុស្សនៅក្នុងពិភពលោកមិនអាចយល់បាន។ យើងអាចចូលទៅចំពោះព្រះបាននៅពេលដែលយើងត្រូវការមិត្តភក្តិម្នាក់ ឬនៅពេលណាដែលយើងត្រូវការជំនួយ។ ព្រះអង្គតែងតែយល់ពីយើងគ្រប់កាលៈទេសៈ។ យើងអាចនិយាយទៅកាន់ទ្រង់ ហើយទ្រង់តែងតែរង់ចាំស្តាប់យើងជានិច្ច!

៦. សំនួរពិភាក្សា

១. តើចំណុច ២យ៉ាងដែលយើងមិនគួរធ្វើនៅពេលអធិស្ឋានគឺអ្វីខ្លះ? *អធិស្ឋានដើម្បីគ្រាន់តែបង្ហាញទៅកាន់មនុស្ស និងអធិស្ឋានដោយការប្រើពាក្យពិបាកយល់ ឬប្រើពាក្យដដែលៗ*

២. តើផ្នែកទីមួយនៃ "សេចក្តីអធិស្ឋានព្រះអម្ចាស់"បានបង្រៀនឱ្យយើងអធិស្ឋានដូចម្តេច? *សរសើរតម្កើងព្រះ និងទូលសូមឱ្យទៅតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ*

៣. តើផ្នែកទី ២ នៃ "សេចក្តីអធិស្ឋានព្រះអម្ចាស់" បានបង្រៀនឱ្យយើងអធិស្ឋានដូចម្តេច? *ទូលទ្រង់ពីរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួន សេចក្តីត្រូវការប្រចាំថ្ងៃដូចជាអាហារ ការអត់ទោស និងជួយយើងឱ្យផុតពីការល្បួង*

៤. តើប្អូនគិតថាយើងគួរអធិស្ឋានទៅព្រះនៅពេលណាទើបទ្រង់អាចឮយើងបាន? *គ្រប់ពេលវេលា*

៥. តើយើងអាចនិយាយអ្វីខ្លះនៅពេលដែលយើងអធិស្ឋាន? *អ្វីគ្រប់យ៉ាង! ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ចង់ឱ្យយើងចូលទៅចំពោះទ្រង់ និងនិយាយទៅកាន់ទ្រង់*

៧. ល្បែងកំសាន្ដ «ទាយកាយវិការ»

សម្ភារៈដែលត្រូវការ៖ សរសេរកាយវិការ ១០ប្រយោគក្នុងក្រដាសផ្សេងៗគ្នា(៥កាយវិការសម្រាប់ក្រុមមួយ) ឧទាហរណ៍៖ មាន់ជិះកង់ ជ្រូកផឹកទឹក គោលង់ទឹក ទាហែលទឹក ។ល។

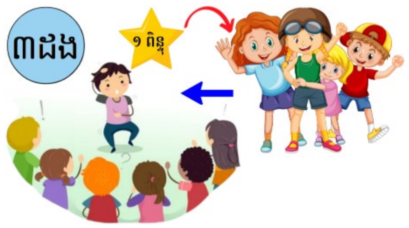

១. ចែកកុមារជាពីរក្រុម ហើយជ្រើសមេក្រុមម្នាក់សំរាប់ក្រុមនីមួយៗ ហើយឲ្យគេចាប់ក្រដាស៥សន្លឹកពីគ្រូ។

២. មេក្រុមនីមួយៗត្រូវប្តូរវេនគ្នាក្នុងការធ្វើកាយវិការ (ដោយមិននិយាយអ្វីទាំងអស់) តាមក្រដាសដែលគេចាប់បាន។ ពួកគេមានឱកាសទាយបាន ៣ដងក្នុងការទាយ ហើយពួកគេនឹងទទួលបាន១ពិន្ទុ នៅពេលដែលទាយត្រូវម្តង។ ប្រសិនបើសមាជិកក្រុមរបស់ពួកគេមិនអាចទាយត្រូវទេនោះ នោះក្រុមមួយទៀតមានសិទ្ធិទាយម្តង ប្រសិនបើគេទាយត្រូវនោះគេនឹងទទួលបានពិន្ទុបន្ថែម។ បន្តលេងល្បែងនេះរហូតដល់អស់ក្រដាសកាយវិការនោះ។

៣. ក្រុមណាដែលទទួលបានពិន្ទុច្រើនជាងគេក្រុមនោះជាអ្នកឈ្នះ។

៤. បន្ទាប់ពីលេងល្បែងនេះចប់សូមពន្យល់កុមារថា ព្រះយេស៊ូវគឺមិនដែលទាយពីកាយវិការរបស់ពួកយើងនោះទេ ពីព្រោះទ្រង់ជ្រាបដឹងពីសេចក្តីត្រូវការរបស់យើង។ ហើយយើងគឺតែងតែអាចអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវដើម្បីនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គបាន។

៨. ខគម្ពីរចងចាំ ម៉ាកុស ១១:២៤

៩. ហត្ថកម្ម «ប្រអប់នៃការអធិស្ឋាន»

សម្ភារៈដែលត្រូវការ៖ បោះពុម្ពក្រដាហត្ថកម្ម កូល័រទៀន កន្ត្រៃ ការបិត

១. ចែកក្រដាសហត្ថកម្មទៅកាន់សិស្សម្នាក់មួយសន្លឹក រួចឱ្យពួកគេផាត់ពណ៌ ឬតុបតែងទៅតាមផ្នែកនីមួយៗដែលមានសរសេរចំណងជើងនៅក្នុងនោះ។

២. កាត់ទៅតាមគម្រូពុម្ពប្រអប់ បត់តាមគម្រូ ហើយធ្វើវាឱ្យទៅជាប្រអប់។ បិតការតាមគែមនីមួយៗ។

៣. ឱ្យកុមារបោះប្រអប់របស់ពួកគេ នៅពេលដែលប្រអប់របស់ពួកគេបង្ហាញចំចំណុចណាមួយ ពួកគេត្រូវនិយាយជាពាក្យអធិស្ឋានមួយប្រយោគសម្រាប់ចំនុចនោះ។ ឧទាហរណ៍៖ បើសិនជាប្រអប់ដែលកុមារបោះនោះបង្ហាញចំពាក្យ “ក្រុមគ្រួសារ” ពួកគេត្រូវតែអធិស្ឋានសម្រាប់ក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

៤. ឱ្យកុមារនៅតែបន្តបោះប្រអប់នៃការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ និងអធិស្ឋានសម្រាប់ចំនុចផ្សេងដែលមាននៅក្នុងប្រអប់។

១០. ចំរៀង *(រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)*

១១. អធិស្ឋាន *(សូមនាំកុមារអធិស្ឋានបិទ)*
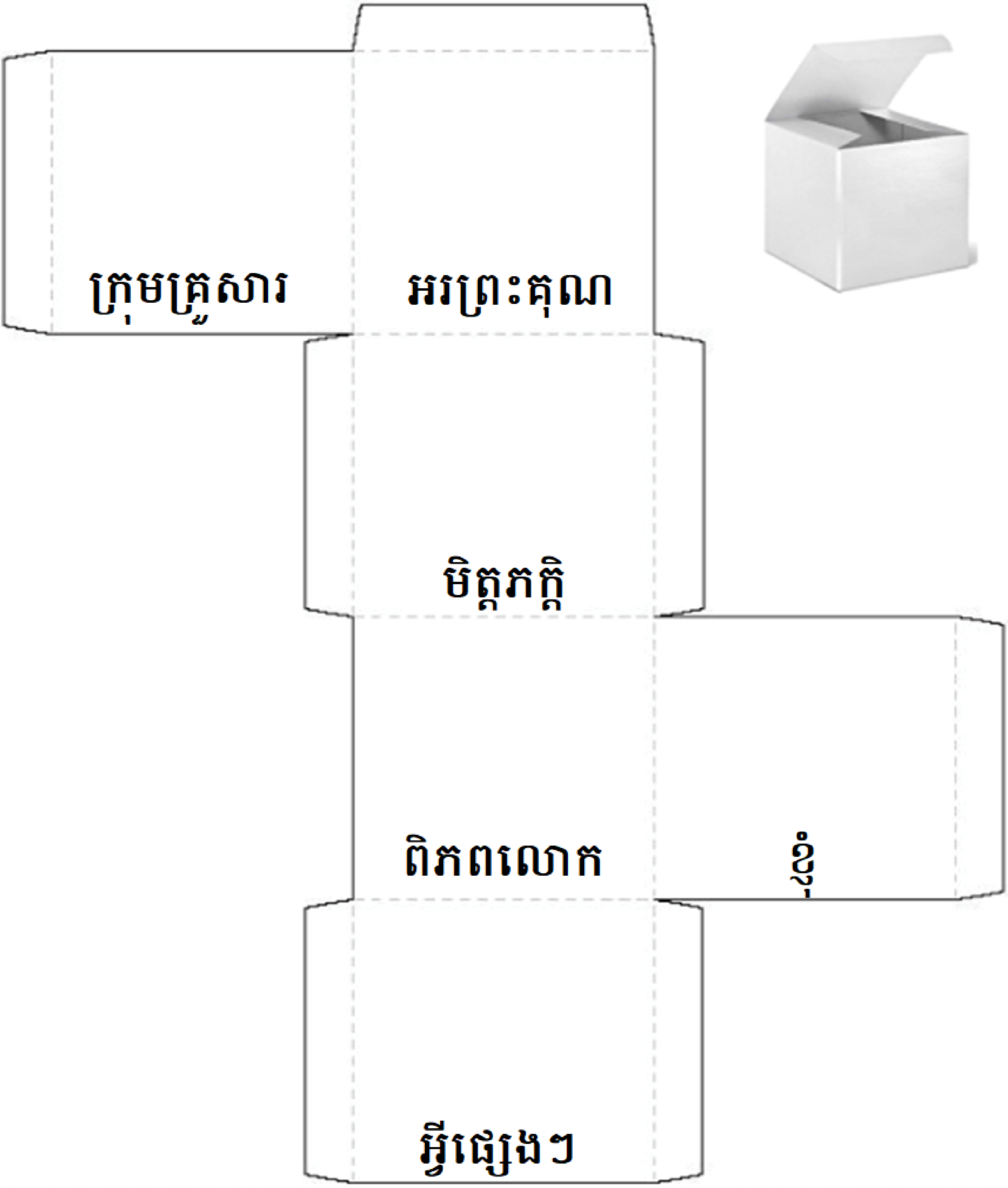
"ប្រអប់នៃការអធិស្ឋាន"